

„Jedlo!“ zastonal Grover.

„Psst!“ okríkol som ho. „Mami, čo to robí? On nás nevidí?“

„Vidí a počuje zle,“ povedala. „Riadi sa čuchom, ale čoskoro zistí, kde sme.“

Býčí muž ako na povel zúrivo zareval. Schmatol Gabovo camaro za rozkmášanú strechu, až podvozok zaškrípala a zastonal. Zdvihol auto nad hlavu a odhodil ho na cestu. Narazilo do mokrého asfaltu a šmýkalo sa v daždi iskier asi pol míle, než sa zastavilo. Benzínová nádrž vybuchla.

Ani škrabanček, zdôrazňoval Gabe.

Ojoj!

„Percy,“ povedala mama. „Len čo nás vyňuchá, zaútočí. Počkaj až do poslednej sekundy a potom bokom uskoč z cesty. Keď už raz vyrazí, nedokáže dosť dobre meniť smer. Rozumieš?“

„Ako to všetko vieš?“

„Bála som sa toho útoku už dlho. Mala som ho čakať. Bolo odo mňa sebecké, že som ťa držala stále pri sebe.“

„Držala pri sebe? Ale...“

Po ďalšom zúrivom zrevaní býčí muž vyrazil do kopca.

Zacítil nás.

K borovici nám chýbalo už len pár metrov, ale kopec bol čoraz strmší a klzkejší a Grover nebol o nič ľahší.

Býčí muž sa blížil. O pár sekúnd nás dobehne.

Mama musela byť vyčerpaná, ale prevzala odo mňa Grovera. „Utekaj, Percy! Utekaj sám. A nezabudni, čo som ti povedala.“

Nechcel som sa od nich oddeliť, ale mal som pocit, že má pravdu – bola to naša jediná možnosť. Vyrazil som doľava, obzrel som sa a zbadal, ako sa na mňa ten tvor vrhá. Čierne oči sa mu nenávisťne leskli. Páchol ako pokazené mäso.

Sklonil hlavu a zaútočil, rohmi ostrými ako britvy mieril priamo na moju hrud'

Strach mi zovrel žalúdok a nútil ma dať sa do behu, ale to by mi nepomohlo. Tej potvore by som nikdy neutiekol. A tak som stál na mieste a v poslednej chvíli som uskočil bokom.

Býčí muž sa prehnal okolo ako nákladný vlak, potom zúrivo zreval a otočil sa, ale tentoraz nie ku mne, ale k mame, ktorá práve skladala Grovera do trávy.

Dostali sme sa na hrebeň kopca. Na druhej strane som videl údolie, presne ako vrela mama. Svetlá farmy v daždi žltlo žiarili, no zostávalo nám k nej ešte pol míle. To nezvládneme.

Býčí muž si odfrkol a hrabol nohou do zeme. Stále si premeriaval mamu, ktorá cúvala dolu kopcom, späť k ceste. Pokúšala sa odlákať toho netvora od Grovera.

„Uteč, Percy!“ kričala. „Ja nemôžem ísť ďalej. Uteč!“

Ja som tam však len stál stuhnutý od strachu, keď na ňu monštrum zaútočilo. Pokúsila sa mu vyhnúť, ako kázala mne, ale netvor sa už poučil. Napriahol